Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PAOLO MENGOZZI
της 18ης Απριλίου 2012 [1]

Υπόθεση C-490/10

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Προσφυγή ακυρώσεως — Επιλογή της διπλής νομικής βάσεως των άρθρων 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ — Μέτρα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, οι οποίες διέπονται ειδικώς από το άρθρο 194 ΣΛΕΕ και απαιτούν μία μόνο νομική βάση (άρθρο 194 ΣΛΕΕ)»

I – Εισαγωγή

1. Με προσφυγή που κατέθεσε στις 12 Οκτωβρίου 2010, το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 617/2010 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2010, σχετικά με την κοινοποίηση στην Επιτροπή των επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 736/96 [2] (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

2. Επί της ουσίας, στην κρινόμενη υπόθεση το ζητούμενο είναι η επιλογή της ορθής νομικής βάσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, μεταξύ, αφενός, των άρθρων 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ, που αποτελούν τις γενικές διατάξεις τις οποίες προβλέπουν οι σχετικές Συνθήκες στον τομέα της συλλογής πληροφοριών και στις οποίες βασίζεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός και, αφετέρου, του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, το οποίο θεσπίστηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας και το οποίο αφορά την πολιτική της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, όπως ζητεί το Κοινοβούλιο.

3. Πρέπει να κριθεί αν είναι εφαρμοστέα εν προκειμένω τα άρθρα 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ, βάσει των οποίων το Συμβούλιο αποφασίζει με απλή και αυξημένη πλειοψηφία, αντιστοίχως, ή το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, το οποίο επιβάλλει προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία, και συνεπώς παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να συμμετάσχει στην έκδοση της πράξεως με τον τρόπο που προβλέπεται για την εφαρμογή της εν λόγω διαδικασίας.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

2 — ΕΕ L 180, σ. 7.

II – Νομικό πλαίσιο και πραγματικά περιστατικά

4. Ο τομέας της συλλογής πληροφοριών για προγράμματα επενδύσεων στους διάφορους ενεργειακούς τομείς διεπόταν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1056/72[3], της 18ης Μαΐου 1972, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1215/76[4], της 4ης Μαΐου 1976, ο οποίος στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 736/96 της 22ας Απριλίου 1996[5].

5. Στις 17 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού για την αντικατάσταση του κανονισμού 736/96, στην οποία ανέφερε ως νομικές βάσεις τα άρθρα 284 ΕΚ και 187 ΕΑ.

6. Την 1η Δεκεμβρίου 2009, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις συνέπειες της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας στις τρέχουσες διοργανικές διαδικασίες λήψεως αποφάσεων[6].

7. Ειδικότερα, η Επιτροπή απαρίθμησε τις προτάσεις νομοθετημάτων για τις οποίες οι τροποποιήσεις που επήλθαν με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας συνεπάγονταν μεταβολή της νομικής βάσεως που δεν περιοριζόταν σε απλή μετατροπή της αριθμήσεως των άρθρων.

8. Στις 2 Δεκεμβρίου 2009, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θεωρούσε σκόπιμη απλώς νέα αρίθμηση της νομικής βάσεως της προτάσεως κανονισμού, η οποία συνεπώς βασίστηκε στο άρθρο 337 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 187 ΕΑ.

9. Στις 24 Ιουνίου 2010, το Συμβούλιο εξέδωσε, αναφέροντας ως νομική βάση τα άρθρα 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ, τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

10. Στις 21 Σεπτεμβρίου 2010, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 833/2010, για την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού[7], προκειμένου να καθορίσει τη μορφή και άλλες τεχνικές λεπτομέρειες για την κοινοποίηση στην Επιτροπή δεδομένων και πληροφοριών σχετικά με επενδυτικά σχέδια στον τομέα της ενέργειας.

III – Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

11. Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

12. Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

3 — ΕΕ L 120, σ. 7.
4 — ΕΕ L 140, σ. 1.
5 — ΕΕ L 102, σ. 1.
6 — COM(2009) 665 τελικό της 2ας Δεκεμβρίου 2009.
7 — ΕΕ L 248, σ. 36.

13. Το Κοινοβούλιο δηλώνει ότι δεν αντιτίθεται σε απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία, εφόσον γίνει δεκτή η προσφυγή, θα διατηρούνται τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 264, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Το Συμβούλιο, από την πλευρά του, υποβάλλει επικουρικώς, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ρητό αίτημα, εφόσον ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, να διατηρηθούν τα αποτελέσματά της μέχρι την έκδοση νέας πράξεως.

14. Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2011, επιτράπηκε στην Επιτροπή και στη Γαλλική Δημοκρατία να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.

15. Στις 5 Δεκεμβρίου 2011, το Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους να διευκρινίσουν γραπτώς αν, κατά την άποψή τους, οι διαφορές μεταξύ των διαδικασιών τις οποίες προβλέπει το άρθρο 194 ΣΛΕΕ και το άρθρο 187 ΕΑ είναι τέτοιες ώστε να εμποδίζουν τη χρησιμοποίηση των δύο αυτών διατάξεων από κοινού ως νομοθετικών βάσεων πράξεως της Ένωσης.

IV – Εκτίμηση

16. Όπως αναφέρουν στα αντίστοιχα υπομνήματά τους, οι κύριοι διάδικοι και οι παρεμβαίνοντες διαφωνούν όσον αφορά την ορθή νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

17. Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, η νομική βάση έπρεπε να είναι το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, το οποίο θεσπίστηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας και αφορά ειδικά τον τομέα της ενέργειας, ιδίως δε, έπρεπε να τηρηθεί η διάταξη της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, δυνάμει της οποίας, τα μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1, αποφασίζονται από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

18. Αυτό οφείλεται στο ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι απαραίτητο εργαλείο για την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης μέσω της συλλογής πληροφοριών σχετικά με τα επενδυτικά σχέδια σε υποδομές τα οποία υλοποιούνται σε αυτόν τον τομέα.

19. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και από τη Γαλλική Δημοκρατία, υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι επέλεξε ορθώς τα άρθρα 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ, τα οποία αναγνωρίζουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να συλλέγει κάθε πληροφορία αναγκαία για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, μετά από απλή απόφαση του Συμβουλίου, εφόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός ρυθμίζει απλώς τη συγκέντρωση πληροφοριών (έστω και αν πρόκειται για επενδύσεις σε ενεργειακές υποδομές, μεταξύ των οποίων και πυρηνικές).

20. Για την επίλυση της διαφοράς είναι απαραίτητο να εξεταστούν οι σχέσεις μεταξύ των προαναφερθεισών διατάξεων, δηλαδή των άρθρων 194 ΣΛΕΕ, 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ.

21. Πρώτον, θα εξεταστούν τα άρθρα 194 ΣΛΕΕ και 337 ΣΛΕΕ, ως διατάξεις που περιέχονται στην ίδια Συνθήκη, ενώ στη συνέχεια θα γίνει σύγκριση μεταξύ των άρθρων 194 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ.

Α — *Επί της σχέσεως μεταξύ του άρθρου 194 ΣΛΕΕ και του άρθρου 337 ΣΛΕΕ*

22. Το άρθρο 194 ΣΛΕΕ (το οποίο έλαβε την ισχύουσα μορφή του με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας) περιλαμβάνεται στον τίτλο XXI της Συνθήκης που αφορά την ενέργεια, και ορίζει:

«Στο πλαίσιο της εγκαθίδρυσης ή της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης να προστατευθεί και να βελτιωθεί το περιβάλλον, η πολιτική της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, σε πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ κρατών μελών, έχει ως στόχο:

α) να διασφαλίζει τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας·

β) να διασφαλίζει τον ενεργειακό εφοδιασμό της Ένωσης·

γ) να προωθεί την ενεργειακή αποδοτικότητα και την εξοικονόμηση ενέργειας καθώς και την ανάπτυξη νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, και

δ) να προωθεί τη διασύνδεση των ενεργειακών δικτύων.

2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των λοιπών διατάξεων των Συνθηκών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, θεσπίζουν τα μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1. Τα εν λόγω μέτρα θεσπίζονται μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Τα μέτρα αυτά δεν επηρεάζουν το δικαίωμα κράτους μέλους να καθορίζει τους όρους εκμετάλλευσης των ενεργειακών του πόρων, την επιλογή του μεταξύ διαφόρων ενεργειακών πηγών και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού, με την επιφύλαξη του άρθρου 192, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄.

[…]»

23. Το εν λόγω άρθρο συνιστά κανόνα που αφορά ρητώς τη διαμόρφωση της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, για την οποία αποτελεί τη γενική διάταξη αναφοράς.

24. Όπως προκύπτει από την παράγραφο 2 του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, οι πράξεις με τις οποίες υλοποιούνται οι σκοποί της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου πρέπει να εκδίδονται με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

25. Ο γενικός χαρακτήρας του άρθρου 194 ΣΛΕΕ προκύπτει και από τη διευκρίνιση «με την επιφύλαξη της εφαρμογής των λοιπών διατάξεων των Συνθηκών», η οποία περιλαμβάνεται στην ίδια παράγραφο 2. Η διευκρίνιση αυτή, η οποία εξασφαλίζει την εφαρμογή ειδικών κανόνων που προβλέπουν διαφορετικές διαδικασίες εκδόσεως πράξεων στον οικείο τομέα, σημαίνει ότι η διαδικασία του άρθρου 194 ΣΛΕΕ είναι γενικά εφαρμοστέα.

26. Το άρθρο 337 ΣΛΕΕ (το οποίο πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας ήταν το άρθρο 284 ΕΚ) περιλαμβάνεται στο Μέρος Έβδομο της ΣΛΕΕ, το οποίο περιέχει τις γενικές και τελικές διατάξεις της Συνθήκης και ορίζει:

«Για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, η Επιτροπή δύναται να συλλέγει κάθε πληροφορία και να προβαίνει σε όλους τους αναγκαίους ελέγχους εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο, με απλή πλειοψηφία, κατά τις διατάξεις των Συνθηκών».

27. Το άρθρο αυτό, όπως προκύπτει και από τη θέση του μεταξύ των γενικών και τελικών διατάξεων της Συνθήκης, είναι καταληκτικός κανόνας που μπορεί να θεωρηθεί γενικός υπό την έννοια ότι, εφόσον δεν είναι εφαρμοστέοι ειδικότεροι κανόνες, αναγνωρίζει την ύπαρξη εξουσίας της Επιτροπής να συλλέγει κάθε πληροφορία που είναι απαραίτητη για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί με τις Συνθήκες.

28. Συνεπώς, το άρθρο 337 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύεται σε στενό συσχετισμό τόσο με τις υπόλοιπες διατάξεις της Συνθήκης, δεδομένου ότι εξυπηρετεί την άσκηση των διαφόρων αρμοδιοτήτων που αναγνωρίζονται στην Ένωση, όσο και με την εξουσία της Επιτροπής να αναλαμβάνει δράσεις δυνάμει των κανόνων της Συνθήκης που της αναθέτουν ειδικά καθήκοντα.

29. Όπως συνάγεται από την έκφραση «κατά τις διατάξεις των Συνθηκών» που περιέχεται στο εν λόγω άρθρο, «το δικαίωμα συλλογής πληροφοριών είναι εξαρτώμενο και επικουρικό, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή μπορεί να εκτελεί τα έργα της σε όλους αυτούς τους τομείς κατά τρόπο περισσότερο αποτελεσματικό εάν έχει πρόσβαση σε ασφαλή πληροφόρηση» [8].

30. Το Δικαστήριο έχει κρίνει, σε σχέση με το άρθρο 213 της Συνθήκης ΕΟΚ (το οποίο αντιστοιχεί ουσιαστικά στο ισχύον άρθρο 337 ΣΛΕΕ), ότι το εν λόγω άρθρο μπορεί άριστα να αποτελέσει αυτοτελή νομική βάση για την έκδοση πράξεως του Συμβουλίου [9].

31. Ειδικότερα, έχει αναγνωριστεί στο Συμβούλιο [10] η εξουσία να εκδίδει μια μόνη ρυθμιστική πράξη που να διέπει την εξουσία της Επιτροπής να συλλέγει χρήσιμες πληροφορίες για περισσότερους από έναν τομείς δραστηριότητας, χωρίς να υποχρεούται να εγκρίνει μια σειρά ρυθμιστικών πράξεων βάσει των εκάστοτε εφαρμοστέων κανόνων.

32. Αυτό οφείλεται στο ότι οι πληροφορίες που αποκτώνται από την Επιτροπή στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου τομέα, μπορούν να αφορούν περισσότερους του ενός τομείς δραστηριότητας, ενώ «θα ήταν εν πάση περιπτώσει παράλογο να υποχρεούται το Συμβούλιο να εκδώσει μια σειρά πράξεων που αφορούν τη συλλογή πληροφοριών ακολουθώντας διαφορετικούς διαδικαστικούς κανόνες, ενώ ακριβώς ορισμένες κατηγορίες πληροφοριών καλύπτουν περισσότερους τομείς δραστηριότητας της Επιτροπής» [11].

33. Η διαφορά μεταξύ των δύο υπό κρίση διατάξεων είναι ότι, ενώ το άρθρο 194 ΣΛΕΕ αποτελεί γενική διάταξη αποκλειστικά στον τομέα της ενέργειας, και συνεπώς οριοθετεί μια αρμοδιότητα που μπορεί να χαρακτηριστεί τομεακή διότι αφορά ένα μόνο τομέα συνολικά, το άρθρο 337 ΣΛΕΕ είναι εφαρμοστέο κάθε φορά που η Επιτροπή είναι αρμόδια να ενεργήσει δυνάμει των Συνθηκών.

34. Το γεγονός ότι οι δύο υπό κρίση διατάξεις, παρά τον γενικό τους χαρακτήρα, έχουν διαφορετική εμβέλεια, μπορεί να προκαλέσει in concreto σύγκρουση μεταξύ τους, όταν μια πράξη σκοπεί να ρυθμίσει, όπως εν προκειμένω, τη συγκέντρωση πληροφοριών στον τομέα της ενέργειας.

35. Η σύγκρουση αυτή δεν μπορεί να επιλυθεί με προσφυγή στο παραδοσιακό κριτήριο άρσεως των κανονιστικών αντιφάσεων, σύμφωνα με το οποίο ο ειδικός κανόνας υπερισχύει του γενικού.

8 — Σημείο 23 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα F. Jacobs στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 1995, C-426/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1995, σ. I-3723).

9 — Απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 8 (σκέψεις 18 και 19).

10 — Πριν όμως από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας και τη θέσπιση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας ως γενικής διαδικασίας αναφοράς.

11 — Απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 8 (σκέψη 19), και σημείο 24 των προτάσεων για την ίδια υπόθεση.

36. Πράγματι, το κριτήριο αυτό λειτουργεί σε περίπτωση διατάξεων που διέπουν το ίδιο θέμα, το οποίο προσδιορίζεται με αναφορά στο προστατευόμενο έννομο συμφέρον, και διαφοροποιούνται κατά το ότι ο ειδικός κανόνας υπάγει μέρος του θέματος που διέπει ο γενικός κανόνας σε διαφορετική ρύθμιση.

37. Αντιθέτως, τα υπό εξέταση άρθρα έχουν γενικό χαρακτήρα και διαφορετικό αντικείμενο. Για τον λόγο αυτό, δεν είναι δυνατόν ο ένας κανόνας να χαρακτηριστεί ειδικός σε σχέση με τον άλλο.

38. Εν προκειμένω, είναι αλυσιτελής η επιχειρηματολογία του Συμβουλίου ότι η ρήτρα που περιλήφθηκε στην παράγραφο 2 του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, σύμφωνα με την οποία η εφαρμογή του γίνεται υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής των λοιπών διατάξεων των Συνθηκών, επιτρέπει την εφαρμογή διαφορετικών κανόνων στον τομέα της ενέργειας, και συνεπώς, ως lex specialis, και του άρθρου 337 ΣΛΕΕ, το οποίο μπορεί κατ' αυτόν τον τρόπο να αποτελέσει τη νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

39. Πράγματι, η εν λόγω ρήτρα αναφέρεται μόνο στις διατάξεις που προβλέπουν ρύθμιση διαφορετική από εκείνη του άρθρου 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διότι σκοπούν τη ρύθμιση ειδικών πτυχών του τομέα της ενέργειας ή έστω διαφορετικών τομέων, που όμως έχουν σημαντικά σημεία επαφής με τον τομέα της ενέργειας, σε σημείο που να μην είναι δυνατή η ευχερής διάκριση μεταξύ των αντίστοιχων τομέων [12], πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω [13].

40. Δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν προβλέπεται ειδικός κανόνας, η ακριβής νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού θα πρέπει συνεπώς να προσδιοριστεί εξετάζοντας, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων καταλέγονται, ιδίως, ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως [14].

41. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει με τη νομολογία του ότι, αν κοινοτική πράξη επιδιώκει διπλό σκοπό ή έχει διπλή συνιστώσα, εφόσον ο ένας από αυτούς μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριος ή δεσπόζων, η πράξη πρέπει να στηρίζεται στη νομική βάση που απαιτεί ο κύριος ή δεσπόζων σκοπός ή συνιστώσα [15].

12 — Για παράδειγμα, το άρθρο 192, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ σχετικά με το περιβάλλον, στο οποίο παραπέμπει ρητώς το άρθρο 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το οποίο επιτρέπει τη λήψη μέτρων που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή ενός κράτους μέλους μεταξύ διαφορετικών πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού. Εξάλλου, η εν λόγω διάταξη, ακριβώς επειδή υπερισχύει του άρθρου 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, επιβάλλει σαφώς την τήρηση ειδικής νομοθετικής διαδικασίας (ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου μετά από διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών) πολύ πολυπλοκότερης από τη διαδικασία του άρθρου 337 ΣΛΕΕ.

13 — Το Συμβούλιο αναφέρει επίσης ως ειδικές διατάξεις που εισάγουν παρέκκλιση από το σύστημα το οποίο προβλέπει το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, τα άρθρα 122 ΣΛΕΕ και 170 ΣΛΕΕ. Στις περιπτώσεις αυτές, όμως, η μη εφαρμογή του άρθρου 194 ΣΛΕΕ οφείλεται στο ότι ρυθμίζεται διαφορετικός τομέας, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 122 ΣΛΕΕ αφορά την οικονομική πολιτική και ρυθμίζει την εξουσία του Συμβουλίου να θεσπίζει τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της οικονομικής καταστάσεως, αν ανακύψουν δυσκολίες στον εφοδιασμό με ορισμένα προϊόντα, ιδίως στον τομέα της ενέργειας, ενώ το άρθρο 170 ΣΛΕΕ αφορά τον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων και τη συμβολή της Ένωσης στη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τα έργα υποδομής στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας.

14 — Βλ., για παράδειγμα, αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 1991, C-300/89, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2867, σκέψη 10), της 29ης Απριλίου 2004, C-338/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2004, σ. I-4829, σκέψη 54), της 6ης Νοεμβρίου 2008, C-155/07, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2008, σ. I-8103, σκέψη 34), και της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, C-166/07, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2009, σ. I-7135, σκέψη 42).

15 — Βλ., ιδίως, αποφάσεις της 30ής Ιανουαρίου 2001, C-36/98, Ισπανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2001, σ. I-779, σκέψη 59), της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-211/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2003, σ. I-8913, σκέψη 39), της 29ης Απριλίου 2004, C-338/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 14 (σκέψη 55), της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-178/03, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2006, σ. I-107, σκέψη 42), και της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, C-411/06, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2009, σ. I-7585, σκέψη 46).

42. Μόνον η πράξη που επιδιώκει, ταυτόχρονα, περισσότερους του ενός σκοπούς, οι οποίοι δεν είναι δυνατό να διαχωριστούν χωρίς ο ένας να είναι δεύτερος και έμμεσος σε σχέση με τον άλλο, μπορεί να στηριχθεί στις αντίστοιχες διαφορετικές νομικές βάσεις[16].

43. Εν προκειμένω, πρέπει να ληφθεί υπόψη, κατ' αρχάς, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίζουν *τα μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών* της παραγράφου 1 της εν λόγω διατάξεως, δηλαδή των σκοπών της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

44. Αντιθέτως, το άρθρο 337 ΣΛΕΕ διαφοροποιείται διότι αναφέρεται στη γενική δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών και πραγματοποιήσεως των αναγκαίων ελέγχων προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, χωρίς να απαιτεί τα μέτρα που εγκρίνονται ενδεχομένως από το Συμβούλιο με απλή πλειοψηφία να είναι απαραίτητα για την επίτευξη των σκοπών μιας συγκεκριμένης πολιτικής της Ένωσης.

45. Για τους λόγους αυτούς, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, αν θεωρηθεί, λόγω του περιεχομένου του και των σκοπών που επιδιώκει, ως ένα από τα «μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1» του άρθρου 194 ΣΛΕΕ[17], δηλαδή πράξη που εξυπηρετεί την ενεργειακή πολιτική της Ένωσης και την επίτευξη των σκοπών της.

46. Αντιθέτως, η ορθή νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού θα είναι το άρθρο 337 ΣΛΕΕ, εφόσον η δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών δεν συναρτάται άμεσα με την επίτευξη των σκοπών της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης και, συνεπώς, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί μέτρο που απαιτείται για την επίτευξή τους.

47. Θα πρέπει, συνεπώς, να εκτιμηθεί, εξετάζοντας το κείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού, και ειδικότερα τον τίτλο και τα άρθρα του, αν η συλλογή και η κοινοποίηση των εν λόγω πληροφοριών είναι απαραίτητη ή όχι και αν συνδέεται στενά με την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

48. Πρώτον, επισημαίνεται ότι ορισμένα άρθρα του προσβαλλόμενου κανονισμού αντικειμενικώς δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εξυπηρετούν τους σκοπούς της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης και συνεπώς δεν είναι απαραίτητα για την υλοποίησή της.

49. Πρόκειται για το άρθρο 4, το οποίο αφορά τις πηγές των πληροφοριών που κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα κράτη (τις επιχειρήσεις), το άρθρο 7, το οποίο αφορά τις προθεσμίες θεσπίσεως των αναγκαίων για την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού διατάξεων, το άρθρο 8, το οποίο αφορά την επεξεργασία των δεδομένων, και το άρθρο 9, το οποίο αφορά την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

50. Οι εν λόγω διατάξεις πρέπει να θεωρηθούν τυπικές για έναν κανονισμό που διέπει τη δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών, δεδομένου ότι χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό των προσώπων που πρέπει να αποστείλουν τις πληροφορίες και του αρμόδιου για την επεξεργασία των σχετικών δεδομένων (της Επιτροπής), καθώς και του συστήματος προστασίας των δεδομένων που αφορούν φυσικά πρόσωπα και της προθεσμίας θεσπίσεως των διατάξεων εφαρμογής που αφορούν τη μορφή και άλλες τεχνικές λεπτομέρειες για την εν λόγω κοινοποίηση.

16 — Βλ., αντί πολλών, αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-336/00, Huber (Συλλογή 2002, σ. I-7699, σκέψη 31), της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-281/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. I-12049, σκέψη 35), και της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-211/01, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 15 (σκέψη 40).

17 — Οι οποίοι, σύμφωνα με το άρθρο 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, είναι η διασφάλιση της λειτουργίας της αγοράς ενέργειας και του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης, καθώς και η προώθηση της εξοικονόμησης ενέργειας, της ενεργειακής αποδοτικότητας και της αναπτύξεως νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και της διασυνδέσεως των ενεργειακών δικτύων.

51. Αντιθέτως, ο τίτλος και οι υπόλοιπες διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού συνδέονται στενά με την ενεργειακή πολιτική της Ένωσης και δεν αποτελούν απλή έκφραση μιας δραστηριότητας συλλογής γενικών πληροφοριών.

52. Κατ' αρχάς, ο τίτλος αναφέρει ρητώς τα επενδυτικά σχέδια σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία έχουν θεμελιώδη σημασία για την εξασφάλιση της λειτουργίας και της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης.

53. Το άρθρο 1 αναφέρεται στην ανακοίνωση των δεδομένων και πληροφοριών σχετικά με επενδυτικά σχέδια σε ενεργειακή υποδομή σε όλους πρακτικά τους κλάδους της ενέργειας, γεγονός που μπορεί να αιτιολογηθεί μόνο λόγω της ανάγκης να αναληφθεί δραστηριότητα προγραμματισμού ευρείας κλίμακας με σκοπό τη διασφάλιση της λειτουργίας της αγοράς ενέργειας, του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης και της ανάπτυξης νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

54. Το άρθρο 2 περιλαμβάνει ορισμούς οι οποίοι ασφαλώς συνδέονται με την ανάγκη υλοποιήσεως των σκοπών του άρθρου 1, ιδίως καθόσον αναφέρει το ειδικό όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί η προετοιμασία και η έγκριση πολυετών σχεδίων αναπτύξεως πανενωσιακών δικτύων και επενδύσεων στις ενεργειακές υποδομές.

55. Το άρθρο 3 διευκρινίζει ότι τα εν λόγω δεδομένα, εκτός των δεδομένων που αφορούν διασυνοριακά έργα μεταφοράς, κοινοποιούνται σε συγκεντρωτική μορφή, υποδηλώνοντας έτσι ότι προορίζονται για πολύπλοκη διαδικασία προγραμματισμού όπως η προαναφερθείσα, η οποία υπερβαίνει την απλή συλλογή γενικών και μη συγκεντρωτικών πληροφοριών, όπως προκύπτει και από τη μνεία του ειδικού οργάνου του άρθρου 2.

56. Το άρθρο 5 ορίζει το περιεχόμενο της συγκεντρώσεως πληροφοριών που απαιτούνται κατά τρόπο ευρύ και λεπτομερή. Η ανάγκη να αποκτηθούν εξαιρετικά πολύπλοκα δεδομένα και συναφείς παρατηρήσεις σχετικά με καθυστερήσεις ή εμπόδια κατά την εφαρμογή των επενδυτικών σχεδίων, η οποία καθίσταται έκδηλη, με αυτή τη διάταξη βρίσκει εύλογη εξήγηση στην ανάγκη να επιτευχθούν οι σκοποί του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

57. Το άρθρο 6 αφορά την ποιότητα της δραστηριότητας συλλογής και κοινοποιήσεως των πληροφοριών, προϋποθέτει δε, σε σχέση με τις παρατηρήσεις των κρατών μελών, τη δημοσίευση σε συγκεντρωτική μορφή των δεδομένων και τις αναλύσεις του άρθρου 10, παράγραφος 3, δραστηριότητες που είναι υπερβολικά πολύπλοκες ώστε να αφορούν απλή συγκέντρωση γενικών πληροφοριών, αλλά αντιθέτως συνδέονται με ένα λεπτομερέστερα διαρθρωμένο έργο προγραμματισμού για την επίτευξη των σκοπών της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας.

58. Τέλος, το άρθρο 10 προβλέπει ότι, βάσει των δεδομένων και των πληροφοριών που της διαβιβάζονται και, εφόσον ενδείκνυται, βάσει τυχόν άλλων πηγών δεδομένων, η Επιτροπή διαβιβάζει στο Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή —και δημοσιεύει τουλάχιστον ανά διετία— διακλαδική ανάλυση της διαρθρωτικής εξελίξεως και των προοπτικών του ενεργειακού συστήματος της Ένωσης. Η ανάλυση αυτή έχει ιδίως ως σκοπό:

α) τη διαπίστωση δυνητικών μελλοντικών χασμάτων μεταξύ προσφοράς και ζήτησης ενέργειας που είναι σημαντικά από την οπτική της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης·

β) τη διαπίστωση επενδυτικών εμποδίων και την προώθηση των βέλτιστων πρακτικών για την αντιμετώπισή τους·

γ) την αύξηση της διαφάνειας για όσους μετέχουν ή ενδέχεται να εισέλθουν στην αγορά.

59. Το εν λόγω άρθρο, προβλέποντας την προαναφερθείσα διακλαδική ανάλυση της διαρθρωτικής εξελίξεως και των προοπτικών του ενεργειακού συστήματος της Ένωσης, παραπέμπει σε ένα πολύπλοκο εργαλείο επεξεργασίας των πληροφοριών, το οποίο πρέπει να θεωρηθεί ότι υπερβαίνει μια απλή δραστηριότητα συλλογής δεδομένων και έχει θεσπιστεί για την επίτευξη σκοπών με τους οποίους εξασφαλίζεται η λειτουργία της αγοράς ενέργειας.

60. Από την εκτίμηση όλων των προαναφερθέντων άρθρων του προσβαλλόμενου κανονισμού υπό το πρίσμα του τίτλου του και με σύγκριση και αντιστάθμιση των διατάξεων μεταξύ τους, προκύπτει ότι το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξεως δεν εξυπηρετεί μια γενική δραστηριότητα συλλογής απλών πληροφοριών, αλλά είναι απαραίτητο για την επίτευξη των σκοπών της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης.

61. Συγκεκριμένα, τα άρθρα 4, 7, 8 και 9, τα οποία δεν συνδέονται άμεσα με αυτή την πολιτική και αφορούν πράγματι την απλή δραστηριότητα της συλλογής πληροφοριών, διαδραματίζουν, λόγω του εξαιρετικά τεχνικού χαρακτήρα τους, δευτερεύοντα και επικουρικό ρόλο στην οικονομία του κανονισμού.

62. Οι εν λόγω διατάξεις δεν χαρακτηρίζουν κατά συγκεκριμένο τρόπο τον προσβαλλόμενο κανονισμό, διότι μπορούν να θεωρηθούν τυπικοί κανόνες οποιασδήποτε πράξεως αφορά την απόκτηση πληροφοριών.

63. Αντιθέτως, τα υπόλοιπα άρθρα που εξετάστηκαν (άρθρα 1, 2, 3, 5, 6 και 10), καθώς και ο τίτλος του προσβαλλόμενου κανονισμού, χαρακτηρίζονται ως ουσιώδη στοιχεία του, δεδομένου ότι προσδιορίζουν το κύριο χαρακτηριστικό του, δηλαδή την επιβολή μιας σειράς πολύπλοκων δραστηριοτήτων συλλογής, ανακοινώσεως και αναλύσεως, που προφανώς συνδέονται με ένα διαρθρωμένο έργο προγραμματισμού σε όλα πρακτικά τα πλαίσια και τους τομείς της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης και αποβλέπουν στην επίτευξη των σκοπών του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

64. Κατά συνέπεια, κατά την εκτίμηση του προσβαλλόμενου κανονισμού προκειμένου να προσδιοριστεί η ορθή νομική του βάση θα πρέπει, κατόπιν της προεκτεθείσας αντισταθμίσεως των στοιχείων που τον απαρτίζουν, να δοθεί προτεραιότητα στο μέρος εκείνο του κανονισμού (τίτλος και άρθρα 1, 2, 3, 5, 6 και 10) που τον διακρίνει κατά τρόπο προφανή από άλλες ενδεχόμενες πράξεις οι οποίες αφορούν τη συλλογή πληροφοριών, καθόσον προσδιορίζει ειδικότερα το αντικείμενό του (πληροφορίες για επενδύσεις σε ενεργειακές υποδομές) και τον καθιστά απαραίτητο εργαλείο για την επίτευξη των σκοπών μιας τομεακής πολιτικής της Ένωσης, όπως η ενεργειακή πολιτική.

65. Μικρότερη σημασία έχουν οι υπόλοιπες προαναφερθείσες διατάξεις (τα άρθρα 4, 7, 8 και 9) οι οποίες, λόγω της προδήλως τεχνικής φύσεώς τους, δεν χαρακτηρίζουν τον κανονισμό και δεν σηματοδοτούν την ύπαρξη συνδέσμου με μια συγκεκριμένη πολιτική της Ένωσης, αλλά θα μπορούσαν να περιληφθούν σε οποιονδήποτε κανονισμό αφορά τη συλλογή πληροφοριών.

66. Οι προεκτεθείσες επισημάνσεις, και ιδίως αυτές που περιέχονται στην παράγραφο 64, επιβεβαιώνονται, εξάλλου, από την ανάλυση των αιτιολογικών σκέψεων που προηγούνται των ρυθμιστικών διατάξεων του προσβαλλόμενου κανονισμού.

67. Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι η πρώτη, η πέμπτη και η δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη διευκρινίζουν ουσιαστικά ότι οι πληροφορίες συγκεντρώνονται προκειμένου η Επιτροπή να επιτελέσει τα καθήκοντά της στον τομέα της ενέργειας και να προτείνει μέτρα όσον αφορά το μελλοντικό ισοζύγιο μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως ενέργειας, μεταξύ άλλων με τη διαπίστωση δυνητικών κενών στις υποδομές και στις επενδύσεις, διευκρινίζοντας έτσι ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός σκοπεί να διασφαλίσει τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας.

68. Επίσης, από τη δεύτερη, την τρίτη και την τέταρτη αιτιολογική σκέψη προκύπτει συνολικά η ανάγκη να εξασφαλιστεί η λειτουργία της αγοράς ενέργειας και η ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης, καθώς και η προώθηση της εξοικονόμησης ενέργειας, της ενεργειακής αποδοτικότητας και της αναπτύξεως νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, σύμφωνα με το άρθρο 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

69. Επιβεβαιώνεται, συνεπώς, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός σκοπεί την επίτευξη των σκοπών της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης και όχι μια γενική δραστηριότητα απλής συλλογής πληροφοριών.

70. Κατόπιν των προεκτεθέντων, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη του Συμβουλίου (την οποία υποστηρίζει και η Γαλλική Δημοκρατία) ότι πρέπει να αποκλειστεί η σύνδεση του προσβαλλόμενου κανονισμού με τους σκοπούς του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι το μόνο αντικείμενο της εν λόγω πράξεως είναι η συγκέντρωση πληροφοριών, όπως προκύπτει από το ότι τα άρθρα 1 και 3 έως 9[18] του προσβαλλόμενου κανονισμού αφορούν αποκλειστικά πτυχές σχετικές με την αποστολή δεδομένων.

71. Συναφώς, παραπέμπω στα προεκτεθέντα και επισημαίνω ότι η εξέταση των άρθρων δεν μπορεί να περιορίζεται στην ερμηνεία κάθε άρθρου χωριστά, χωρίς συνολική και συντονισμένη εκτίμησή τους.

72. Το αντικείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν είναι η γενική συλλογή πληροφοριών, αλλά η συλλογή πληροφοριών ειδικού χαρακτήρα, όπως οι πληροφορίες σχετικά με τις επενδύσεις σε ενεργειακές υποδομές, οι οποίες εμπίπτουν σε έναν τομέα (την ενέργεια) τον οποίο πραγματεύονται ειδικά οι Συνθήκες.

73. Αντιθέτως, η άποψη του Συμβουλίου αγνοεί την πραγματική φύση των εν λόγω πληροφοριών, και ιδίως το ειδικό περιεχόμενό τους, και επικεντρώνεται μόνο στην τυπική και αδιαμφισβήτητη πτυχή της πραγματικής συλλογής δεδομένων, και όχι στον ρόλο που διαδραματίζει για την ενεργειακή πολιτική της Ένωσης.

74. Το Συμβούλιο υποστηρίζει, επίσης, ότι από την εξέταση του άρθρου 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτουν οι ειδικοί σκοποί η επίτευξη των οποίων ανατίθεται στην Επιτροπή και ο τρόπος χρησιμοποιήσεως και διαδόσεως των δεδομένων, όπως, ιδίως, η επεξεργασία των πληροφοριών που λαμβάνονται και η πραγματοποίηση αναλύσεων σχετικά με την εξέλιξη και τις προοπτικές των επενδύσεων σε ενεργειακές υποδομές.

75. Οι σκοποί αυτοί απορρέουν, γενικότερα, από το άρθρο 17 ΣΕΕ, το οποίο ορίζει ότι η Επιτροπή προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης, υποβάλλει προτάσεις και μεριμνά για την εφαρμογή των Συνθηκών καθώς και των μέτρων που θεσπίζονται από τα θεσμικά όργανα.

76. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι σκοπός του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι να δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να συγκεντρώνει τακτικά επικαιροποιημένα δεδομένα, δημιουργώντας ένα ενιαίο σύστημα συλλογής και διαβιβάσεως των δεδομένων αυτών, προκειμένου να επιτύχει τους σκοπούς της «στο μέτρο κατά το οποίο η κατοχή αξιόπιστων πληροφοριών είναι ουσιώδης προκειμένου να μπορεί η Επιτροπή να επιτελεί το έργο της»[19].

77. Συναφώς, επαναλαμβάνεται η ανάγκη συνολικής εξετάσεως του κειμένου του προσβαλλόμενου κανονισμού που να μην είναι απλώς τυπική, αλλά να επιτρέπει να προσδιοριστεί ο πραγματικός σκοπός του μέσω συντονισμένης εκτιμήσεως των κανόνων και των αιτιολογικών σκέψεων, καθώς και της φύσεως των εν λόγω πληροφοριών.

18 — Η Γαλλική Δημοκρατία παραπέμπει επίσης στην πρώτη, την πέμπτη, την έκτη, την έβδομη, την όγδοη, την ένατη, τη δέκατη, τη δωδέκατη, τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη.

19 — Βλ. παράγραφο 17 του πρώτου υπομνήματος που κατέθεσε το Συμβούλιο.

78. Βάσει της εν λόγω εκτιμήσεως προκύπτει σαφώς ότι οι εν λόγω κοινοποιήσεις εξυπηρετούν, όπως προαναφέρθηκε, τους σκοπούς του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και δεν συνδέονται γενικά με το άρθρο 17 ΣΕΕ.

79. Για τους λόγους αυτούς, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι, υπό το πρίσμα τόσο του περιεχομένου όσο και του σκοπού του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπως προκύπτουν από την ανάλυση του τίτλου, των άρθρων και των αιτιολογικών σκέψεών του, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά *μέτρο που απαιτείται* για την επίτευξη των σκοπών της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης, όπως εκτίθενται στο άρθρο 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

80. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι ο σκοπός του κανονισμού δεν είναι η συγκέντρωση πληροφοριών γενικού χαρακτήρα, αλλά συγκεκριμένων δεδομένων και κοινοποιήσεων που αφορούν τις ενεργειακές υποδομές, τα οποία, ακριβώς λόγω της ιδιομορφίας τους, καθιστούν την εν λόγω δραστηριότητα συλλογής, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή με τα υπομνήματά της, *απαραίτητη προϋπόθεση* για την υλοποίηση όλων των περισσότερο πολύπλοκων περαιτέρω παρεμβάσεων που απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την πραγματική εφαρμογή της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης, η οποία, συνεπώς, αποτελεί τον σκοπό του προσβαλλόμενου κανονισμού.

81. Το ίδιο το Συμβούλιο αναγνωρίζει σιωπηρώς την ιδιομορφία των εν λόγω πληροφοριών και τη σχέση τους με το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, όταν υποστηρίζει ότι οι πληροφορίες είναι απαραίτητες στο πλαίσιο πολιτικής την οποία προβλέπει η Συνθήκη και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνδέεται με πολιτική της Ένωσης, και συγκεκριμένα με την ενεργειακή πολιτική [20].

82. Πράγματι, η αναγκαιότητα των πληροφοριών αυτών στο πλαίσιο της ενεργειακής πολιτικής δεν συνιστά, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει στη συνέχεια το Συμβούλιο, «όρο sine qua non για την εφαρμογή του άρθρου 337» [21], αλλά αντιθέτως, όπως υπογραμμίστηκε στα σημεία 43 έως 47 των παρουσών προτάσεων, είναι η προϋπόθεση την οποία τάσσει το άρθρο 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ για τη θέσπιση, με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ [22].

83. Υπέρ των απόψεων που προεκτέθηκαν συνηγορεί και το ότι η θέση του Συμβουλίου περιορίζει τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη νομοθετική διαδικασία της Ένωσης, πράγμα αντίθετο προς τη σημασία που αποδίδεται στη συμμετοχή αυτή με τη νομολογία του Δικαστηρίου [23], ενώ, εξάλλου, δεν λαμβάνει υπόψη την πλέον πρόσφατη τάση στην Ένωση η οποία, με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, προσδιόρισε ως συνήθη νομοθετική διαδικασία τη διαδικασία του άρθρου 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η οποία προβλέπει εξουσία του Κοινοβουλίου να συμμετέχει πλήρως στην άσκηση της νομοθετικής λειτουργίας και άφησε ελάχιστες περιπτώσεις (όπως η περίπτωση του άρθρου 337 ΣΛΕΕ) στις οποίες το Συμβούλιο εκδίδει κανονισμούς με απλή πλειοψηφία.

84. Τα υπόλοιπα επιχειρήματα που εξέθεσε το Συμβούλιο, η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία δεν είναι δυνατόν να αποδυναμώσουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξα ανωτέρω βάσει του περιεχομένου και του σκοπού του προσβαλλόμενου κανονισμού.

20 — Βλ. παράγραφο 29, πρώτο μέρος, του πρώτου υπομνήματος που κατέθεσε το Συμβούλιο.

21 — Βλ. και πάλι παράγραφο 29, in fine, του πρώτου υπομνήματος που κατέθεσε το Συμβούλιο.

22 — Πράγματι, το άρθρο 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ορίζει ότι, «με την επιφύλαξη της εφαρμογής των λοιπών διατάξεων των Συνθηκών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, θεσπίζουν τα μέτρα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 1. Τα εν λόγω μέτρα θεσπίζονται μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών».

23 — Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η πραγματική συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη διαδικασία εγκρίσεως πράξεως, εφόσον προβλέπεται, αποτελεί την αντανάκλαση, στο επίπεδο της Κοινότητας, θεμελιώδους δημοκρατικής αρχής κατά την οποία οι λαοί μετέχουν στην άσκηση της εξουσίας μέσω αντιπροσωπευτικής συνελεύσεως. Η συμμετοχή αυτή αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της θεσμικής ισορροπίας που επιβάλλει η Συνθήκη: απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 1980, 138/79, Roquette Frères κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 313, σκέψη 33).

85. Οι εν λόγω διάδικοι υποστηρίζουν με τα υπομνήματά τους ότι, εν προκειμένω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός, μολονότι αφορά τον τομέα της ενέργειας, έχει, σε σχέση με το κύριο αντικείμενό του, έμμεσες και δευτερεύουσες συνέπειες στη σχετική πολιτική, η οποία αντιπροσωπεύει μόνο το πλαίσιό του, μεταξύ άλλων και διότι, για να επιτευχθούν πλήρως οι σκοποί της ενεργειακής πολιτικής, απαιτούνται μέτρα πολύ πιο εκτεταμένα από μια απλή συλλογή πληροφοριών.

86. Δεν συμφωνώ με την άποψη αυτή, διότι, εφόσον διαπιστώθηκε, για τους προεκτεθέντες λόγους, η σαφής και αναγκαία συνάφεια της επίδικης ρυθμίσεως με τους σκοπούς της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης οι οποίοι τίθενται με το άρθρο 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και με την υλοποίηση των ενεργειακών υποδομών, αποκλείεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός να έχει έμμεσες απλώς και δευτερεύουσες συνέπειες στην εν λόγω πολιτική.

87. Ουδεμία επιρροή ασκεί επίσης η παρατήρηση ότι το άρθρο 337 ΣΛΕΕ δεν θα είχε λόγο υπάρξεως, αν δεν μπορούσε πλέον να αποτελεί τη νομική βάση των πράξεων που θεσπίζονται για τη συλλογή πληροφοριών σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες επηρεάζεται τομεακή πολιτική της Ένωσης.

88. Το άρθρο 337 ΣΛΕΕ μπορεί άριστα να συνεχίζει να εφαρμόζεται ως μόνη νομική βάση σε περιπτώσεις εκτός εκείνων που διέπονται ρητώς από κανόνες οι οποίοι, όπως εν προκειμένω, προβλέπουν προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία ή και σε ειδικές διαδικασίες, αλλά δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για παρεμβάσεις σε τομέα που ρυθμίζεται κατά τρόπο πλήρη και γενικό από διατάξεις των Συνθηκών οι οποίες εισάγουν παρέκκλιση από τη διαδικασία την οποία προβλέπει.

89. Πράγματι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση εν προκειμένω η εξουσία της Επιτροπής να χρησιμοποιεί ελεύθερα τις πληροφορίες τις οποίες έχει αποκτήσει συννόμως για να εκπληρώσει καθήκοντα (προβλεπόμενα από τις Συνθήκες) που αφορούν πολιτικές διαφορετικές από εκείνες για τις οποίες συγκεντρώθηκαν οι πληροφορίες, αλλά η υποχρέωση θεσπίσεως των πράξεων που διέπουν αυτή την εξουσία συγκεντρώσεως πληροφοριών με την ορθή νομική βάση και, ιδίως, με τη διαδικασία την οποία προβλέπουν οι Συνθήκες, όταν οι πληροφορίες αφορούν τομείς οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο πλήρους ρυθμίσεως.

90. Δεν συμφωνώ επίσης με την άποψη ότι το άρθρο 337 ΣΛΕΕ συνιστά επαρκή νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεδομένου ότι η αμέσως επόμενη διάταξη της ΣΛΕΕ, το άρθρο 338, το οποίο αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται για την εκπόνηση στατιστικών εφόσον τούτο απαιτείται για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων της Ένωσης, θα ήταν η κατάλληλη νομική βάση για την εκπόνηση ανάλογων στατιστικών σε κάθε τομέα, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της ενέργειας.

91. Σύμφωνα με αυτή την προσέγγιση, το άρθρο 338 ΣΛΕΕ, επειδή περιλαμβάνεται στις γενικές και τελικές διατάξεις της Συνθήκης, έχει γενική εμβέλεια που το καθιστά εφαρμοστέο σε όλα τα πεδία αρμοδιότητας της Επιτροπής, το ίδιο δε συμπέρασμα επιβάλλεται και σε σχέση με το άρθρο 337 ΣΛΕΕ, λόγω του συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω γενικών και τελικών διατάξεων της Συνθήκης και της ταυτόσημης γενικής εμβέλειάς τους.

92. Ανεξαρτήτως του ότι το άρθρο 338 ΣΛΕΕ δεν αφορά την κρινόμενη διαφορά, επιβεβαιώνονται, πρώτον, οι προεκτεθείσες σκέψεις σύμφωνα με τις οποίες, αν ένα ζήτημα διέπεται από πλήρη τομεακή ρύθμιση περιεχόμενη στις Συνθήκες, οι σχετικοί κανόνες αντιπροσωπεύουν κατ' αρχήν την ορθή νομική βάση των πράξεων που διέπουν τον εν λόγω τομέα, οι οποίες πρέπει να εκδίδονται με τη διαδικασία των εν λόγω διατάξεων, εφόσον προβλέπεται.

93. Εξάλλου, το άρθρο 338 ΣΛΕΕ επιβάλλει, αντιθέτως προς το άρθρο 337 ΣΛΕΕ[24], προσφυγή στη συνήθη νομοθετική διαδικασία, ακριβώς όπως το άρθρο 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ[25].

94. Κατά συνέπεια, για τις στατιστικές που αφορούν την ενέργεια, η ορθή νομική βάση είναι το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό ενδεχομένως με το άρθρο 338 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί για την έγκριση είναι η ίδια, και συνεπώς δεν υπάρχει ενδεχόμενο να θιγούν τα προνόμια του Κοινοβουλίου.

95. Αντιθέτως όμως προς το άρθρο 338 ΣΛΕΕ, δεν είναι νοητή η δυνατότητα να υποδειχθεί ως νομική βάση το άρθρο 337 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, διότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η λύση αυτή δεν είναι πρακτικά εφικτή όταν, όπως εν προκειμένω, οι δύο νομικές βάσεις δεν συνάδουν η μία με την άλλη[26], ενώ, σε κάθε περίπτωση, η σώρευση θίγει τα δικαιώματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[27] (στο οποίο δεν επιτρέπεται να ασκήσει την εξουσία του να συμμετέχει πλήρως στην άσκηση νομοθετικής λειτουργίας).

96. Για τους λόγους αυτούς, όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του άρθρου 194 ΣΛΕΕ και του άρθρου 337 ΣΛΕΕ, προτείνω στο Δικαστήριο να κάνει δεκτή την προσφυγή και να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

Β — *Επί της σχέσεως μεταξύ του άρθρου 194 ΣΛΕΕ και του άρθρου 187 ΕΑ*

97. Το άρθρο 187 ΕΑ περιλαμβάνεται στον τίτλο V της εν λόγω Συνθήκης, ο οποίος περιέχει τις γενικές διατάξεις της και ορίζει:

«Για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, η Επιτροπή δύναται να συλλέγει κάθε πληροφορία και να προβαίνει σε όλους τους αναγκαίους ελέγχους εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο κατά τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης».

98. Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του άρθρου 187 ΕΑ και του προαναφερθέντος άρθρου 194 ΣΛΕΕ, παραπέμπω, ιδίως, στις σκέψεις που εξέθεσα ανωτέρω σε σχέση με το άρθρο 337 ΣΛΕΕ.

99. Θα πρέπει να προστεθεί, επίσης, ότι η Συνθήκη ΑΕ περιέχει ορισμένες ειδικές διατάξεις σχετικά με την ενέργεια, οι οποίες εμπίπτουν στη ρήτρα επιφυλάξεως του άρθρου 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και, κατά συνέπεια, υπερισχύουν του κανόνα αυτού όσον αφορά τον τομέα της πυρηνικής ενέργειας.

100. Ειδικότερα, το άρθρο 41 ΕΑ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 42 ΕΑ έως 44 ΕΑ που διέπουν τη σχετική διαδικασία, ρυθμίζει, καθόσον αφορά την κρινόμενη διαφορά, τις ανακοινώσεις σχεδίων επενδύσεων «που αφορούν τις νέες εγκαταστάσεις καθώς και τις αντικαταστάσεις ή μετατροπές, οι οποίες ανταποκρίνονται κατά τη φύση και σπουδαιότητα σε κριτήρια καθοριζόμενα από το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής».

24 — Ευλόγως, αν ληφθεί υπόψη ότι η εκπόνηση στατιστικών είναι δραστηριότητα πολύ περισσότερο πολύπλοκη από τη συλλογή πληροφοριών, η οποία μάλιστα αποτελεί συνήθως προϋπόθεση για την εκπόνηση στατιστικών.

25 — Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει, για τη θεμελίωση της θέσεώς της, ότι το άρθρο 338 ΣΛΕΕ υποδείχθηκε από την Επιτροπή ως νομική βάση της προτάσεως κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ευρωπαϊκούς περιβαλλοντικοοικονομικούς λογαριασμούς [COM(2010) 132 τελικό, της 9ης Απριλίου 2010], αντί του άρθρου 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς το Κοινοβούλιο να προβάλει αντιρρήσεις. Το γεγονός αυτό ουδεμία επιρροή ασκεί, δεδομένου ότι, εφόσον έχει ακολουθηθεί η ορθή διαδικασία, το Κοινοβούλιο δεν έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει προσφυγή.

26 — Οι δύο διατάξεις προβλέπουν δύο εντελώς διαφορετικές διαδικασίες, δεδομένου ότι βάσει του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, εφαρμόζεται η συνήθης νομοθετική διαδικασία, η οποία αναγνωρίζει στο Κοινοβούλιο εξουσία πλήρους συμμετοχής στην άσκηση της νομοθετικής λειτουργίας και προβλέπει ειδική πλειοψηφία για το Συμβούλιο, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 337 ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία και το Κοινοβούλιο δεν συμμετέχει.

27 — Αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 1991, C-300/89, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 14 (σκέψεις 17 έως 21), και της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-178/03, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην υποσημείωση 15 (σκέψη 57).

101. Σκοπός των εν λόγω ανακοινώσεων είναι, σύμφωνα με το άρθρο 40 ΕΑ, να υποκινηθεί η πρωτοβουλία προσώπων και επιχειρήσεων και να διευκολυνθεί μια συντονισμένη ανάπτυξη των επενδύσεών τους στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή δημοσιεύει περιοδικώς προγράμματα ενδεικτικού χαρακτήρα κυρίως επί των στόχων της παραγωγής πυρηνικής ενέργειας και επί των παντός είδους επενδύσεων που συνεπάγεται η πραγματοποίησή τους.

102. Οι προαναφερθείσες διατάξεις της ΕΑ, παρά τον ειδικό χαρακτήρα τους σε σχέση με το άρθρο 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, μπορούν κάλλιστα να αποτελέσουν, στον τομέα εφαρμογής τους[28], τη νομική βάση για τη θέσπιση κανόνων σχετικών με τη συγκέντρωση των εν λόγω πληροφοριών.

103. Το άρθρο 187 ΕΑ μπορεί ενδεχομένως να θεωρηθεί περαιτέρω και συμπληρωματική νομική βάση, εφόσον δεν γεννώνται διαδικαστικά προβλήματα[29], λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 41 ΕΑ, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

104. Δεν συμφωνώ με την άποψη του Συμβουλίου, της Επιτροπής και της Γαλλικής Δημοκρατίας σύμφωνα με την οποία το άρθρο 187 ΕΑ είναι ο γενικός κανόνας στον οποίο πρέπει να θεμελιώνεται ολόκληρη η δραστηριότητα συλλογής πληροφοριών την οποία αναλαμβάνει η Επιτροπή για την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης ΕΚΑΕ.

105. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, τα άρθρα 40 ΕΑ έως 44 ΕΑ έχουν πιο περιορισμένη εμβέλεια από το άρθρο 187 ΕΑ, διότι βάσει των πρώτων η ενδιαφερόμενη επιχείρηση υποχρεούται να ανακοινώνει μία μόνο φορά τις πληροφορίες που αφορούν ένα μεμονωμένο σχέδιο στο αρχικό του στάδιο.

106. Το άρθρο 187 ΕΑ πρέπει να χρησιμοποιείται, λόγω του ευρύτερου πεδίου εφαρμογής του σε σχέση με τα άρθρα 40 ΕΑ έως 44 ΕΑ, στις περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται, όπως εν προκειμένω, τακτική αποστολή συγκεντρωτικών δεδομένων όχι μόνον από ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά και από τα κράτη μέλη, η οποία δεν σκοπεί αποκλειστικά και μόνο τη συντονισμένη ανάπτυξη των επενδύσεων στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, αλλά τη χρησιμοποίηση των δεδομένων για οποιαδήποτε ανάλυση την οποία η Επιτροπή θεωρεί απαραίτητη ή σκόπιμη στο πλαίσιο των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί.

107. Συναφώς επαναλαμβάνω ότι το άρθρο 187 ΕΑ είναι η διάταξη που συνδέεται αναγκαστικά, όπως το άρθρο 337 ΣΛΕΕ[30], με τους κανόνες των Συνθηκών που αναθέτουν συγκεκριμένα καθήκοντα στην Επιτροπή.

108. Για τον λόγο αυτό, το άρθρο 187 ΕΑ μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση των πράξεων που θεσπίζονται στον τομέα της συλλογής πληροφοριών οι οποίες αφορούν τις επενδύσεις σε υποδομές στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, αντί του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι μπορεί να συνδεθεί με διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΕ που υπερισχύουν του εν λόγω κανόνα δυνάμει της ρήτρας επιφυλάξεως του άρθρου 194, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όπως τα άρθρα 40 ΕΑ έως 44 ΕΑ.

109. Αντιθέτως, το άρθρο 187 ΕΑ, επειδή δεν είναι ειδικός κανόνας σε σχέση με το άρθρο 194 ΣΛΕΕ, δεν είναι δυνατόν να υπερισχύει ευθέως του άρθρου 194 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, καθόσον η κρινόμενη υπόθεση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 40 ΕΑ έως 44 ΕΑ, η ορθή νομική βάση του κανονισμού είναι και πάλι το άρθρο 194 ΣΛΕΕ.

28 — Αφορούν τον ίδιο τομέα, δηλαδή την ενέργεια, αλλά έναν ιδιαίτερο κλάδο της, τον κλάδο της πυρηνικής ενέργειας. Κατά συνέπεια, είναι εφαρμοστέος εν προκειμένω ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο ο ειδικός νόμος υπερισχύει του γενικού.

29 — Στην περίπτωση του άρθρου 187 ΣΕΚΑΕ, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, δυνάμει της διατάξεως του άρθρου 16, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η οποία είναι εφαρμοστέα διότι παραπέμπει σε αυτή το άρθρο 106α, παράγραφος 1, ΣΕΚΑΕ.

30 — Συναφώς παραπέμπω στα σημεία 27 έως 29 των παρουσών προτάσεων.

110. Στην κρινόμενη υπόθεση, πράγματι, η ανακοίνωση πληροφοριών έχει ευρύτερη εμβέλεια από ό,τι στο πλαίσιο των άρθρων 40 ΕΑ έως 44 ΕΑ, διότι απευθύνεται στα κράτη μέλη (οι επιχειρήσεις των οποίων υποχρεούνται να προβαίνουν στις ανακοινώσεις), έχει συνεχή χαρακτήρα και αφορά κατά το μεγαλύτερο μέρος συγκεντρωτικά δεδομένα και όχι μεμονωμένα σχέδια [31].

111. Διευκρινίζεται έτσι ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν σκοπούν απλώς να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή μεμονωμένα σχέδια συγκεκριμένων επιχειρήσεων για επενδύσεις στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας [32], αλλά χρησιμεύουν ώστε να καταστεί δυνατή η απόκτηση περισσότερο πολύπλοκων δεδομένων, τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των στόχων ενεργειακής πολιτικής του άρθρου 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, το τελευταίο αυτό άρθρο είναι η καταλληλότερη νομική βάση.

112. Εξάλλου, και αν ακόμα γίνει δεκτό ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει διπλή συνιστώσα, το τμήμα του εκείνο το οποίο μπορεί να έχει ως νομική βάση, εντός των προαναφερθέντων ορίων, τα άρθρα 40 ΕΑ έως 44 ΕΑ (σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με το άρθρο 187 ΕΑ) δεν είναι κύριο ή δεσπόζων σε σχέση με το τμήμα εκείνο που μπορεί να αναχθεί στο άρθρο 194 ΣΛΕΕ.

113. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός δέον συνεπώς να βασίζεται, σε κάθε περίπτωση, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου που προαναφέρθηκε στην υποσημείωση 15 των παρουσών προτάσεων, στο άρθρο 194 ΣΛΕΕ, το οποίο αποτελεί την κανονιστική βάση την οποία απαιτεί ο κύριος ή δεσπόζων σκοπός ή συνιστώσα.

114. Επισημαίνεται, τέλος, ότι το Δικαστήριο έθεσε στους διαδίκους [33] ερώτημα σχετικά με τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν από κοινού τα άρθρα 194 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ ως νομικές βάσεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, εφόσον οι διαδικασίες τις οποίες προβλέπουν θεωρηθούν συμβατές, παρά τις διαφορές τους.

115. Συναφώς επισημαίνεται ότι η ενδεχόμενη συμβατότητα μεταξύ των δύο διατάξεων δεν ασκεί καμία επιρροή, αν το άρθρο 194 ΣΛΕΕ θεωρηθεί ο μόνος κανόνας που είναι εφαρμοστέος βάσει των προεκτεθέντων.

116. Αν, αντιθέτως, γίνει δεκτό ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει διπλή συνιστώσα ή διπλό σκοπό και δεν είναι δυνατόν να εντοπιστεί ο πρωταρχικός σκοπός ή συνιστώσα [34], ακόμα και αν οι εν λόγω διαδικασίες ήταν in abstracto συμβατές μεταξύ τους (όπως υποστήριξαν με τις απαντήσεις τους το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Γαλλική Δημοκρατία, αλλά αρνήθηκε η Επιτροπή) [35] θα έπρεπε in concreto να ακολουθηθεί η διαδικασία του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι το άρθρο 187 ΕΑ δεν προβλέπει συμμετοχή του Κοινοβουλίου.

117. Βάσει των προεκτεθέντων, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θα μπορούσε να θεσπιστεί από το Συμβούλιο με νομικές βάσεις τα άρθρα 337 ΣΛΕΕ και 187 ΕΑ, αντί του άρθρου 194 ΣΛΕΕ, χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία την οποία προβλέπει η τελευταία αυτή διάταξη.

31 — Όπως προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού, το οποίο έχει ως εξής: «[…] τα κράτη μέλη, ή η οντότητα στην οποία έχουν αναθέσει αυτό το καθήκον, συγκεντρώνουν όλα τα δεδομένα και τις πληροφορίες που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό από την 1η Ιανουαρίου 2011 και εφεξής ανά διετία.
Κοινοποιούν στην Επιτροπή τα δεδομένα και τις σχετικές με τα σχέδια πληροφορίες που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό το 2011, το οποίο είναι το πρώτο έτος υποβολής έκθεσης, και εφεξής ανά διετία. Η ανακοίνωση αυτή γίνεται σε συγκεντρωτική μορφή, εκτός των δεδομένων και συναφών πληροφοριών που αφορούν διασυνοριακά έργα μεταφοράς […]».

32 — Στο σημείο 3.1 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού αναφέρονται ρητώς μεταξύ των επενδυτικών σχεδίων τα οποία αφορά ο κανονισμός οι θερμικοί και πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής.

33 — Βλ. σημείο 15 των παρουσών προτάσεων.

34 — Μοναδική περίπτωση στην οποία θα μπορούσε να γίνει νοητή θεωρητικώς η ύπαρξη διπλής νομικής βάσεως και συνεπώς θα ετίθετο ζήτημα συμβατότητας των διαδικασιών.

35 — Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία τόσο στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 194 ΣΛΕΕ όσο και στην περίπτωση του άρθρου 187 ΣΕΚΑΕ. Η κύρια διαφορά μεταξύ των δύο διαδικασιών είναι ότι μόνο το άρθρο 194 ΣΛΕΕ προβλέπει συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Συνεπώς, in abstracto, από τυπική και διαδικαστική απλώς άποψη και χωρίς να ληφθεί υπόψη ο χαρακτήρας των πράξεων που εκδίδονται, η συμβατότητά τους μπορεί μην αποκλειστεί απολύτως.

118. Με το υπόμνημα αντικρούσεώς του, το Συμβούλιο ζήτησε, σε περίπτωση ακυρώσεως, να μη θιγούν τα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού μέχρι την έκδοση νέας πράξεως. Το Κοινοβούλιο δεν αντιτάχθηκε στο αίτημα αυτό.

119. Κατά το άρθρο 264, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο είναι εφαρμοστέο και στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚΑΕ, δεδομένου ότι παραπέμπει σε αυτό το άρθρο 106α, παράγραφος 1, ΕΑ, το Δικαστήριο προσδιορίζει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται οριστικά.

120. Εν προκειμένω, επισημαίνω ότι οι επίδικες πληροφορίες εξυπηρετούν την εκτέλεση επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακές υποδομές και είναι απαραίτητες για την εφαρμογή της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης. Ειδικότερα, έχουν θεμελιώδη σημασία για την αποτελεσματική δραστηριότητα πολυετούς προγραμματισμού των παρεμβάσεων.

121. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο, μολονότι ζητεί την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν αντιτάσσεται στο αίτημα του Συμβουλίου (το οποίο υποστηρίζει και η Επιτροπή), δηλώνοντας ότι δεν είναι αντίθετο στον σκοπό της επίδικης πράξεως και στα μέσα που έχουν επιλεγεί για την επίτευξή του, συνολικώς θεωρούμενα.

122. Για τους λόγους αυτούς, φρονώ ότι υφίστανται ισχυροί λόγοι, λόγω της σημασίας της οικείας πολιτικής της Ένωσης και λόγω του ότι οι διαφωνίες μεταξύ των διαδίκων αφορούν ουσιαστικά μόνο την επιλογή της διαδικασίας εγκρίσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, για να διατηρήσει το Δικαστήριο σε ισχύ τα αποτελέσματα του κανονισμού μέχρι την έκδοση νέας πράξεως.

123. Προτείνω συνεπώς στο Δικαστήριο να κάνει δεκτή την προσφυγή και να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, διατηρώντας σε ισχύ τα αποτελέσματά του μέχρι την έκδοση νέας πράξεως.

V – Επί των δικαστικών εξόδων

124. Φρονώ ότι το Συμβούλιο, ως ηττηθείς διάδικος, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όπως ζητεί το Κοινοβούλιο.

125. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

VI – Πρόταση

126. Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

«1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 617/2010 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2010, σχετικά με την κοινοποίηση στην Επιτροπή των επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 736/96.

2) Τα αποτελέσματα του κανονισμού 617/2010 διατηρούνται μέχρι την έναρξη ισχύος νέου κανονισμού ο οποίος θα εκδοθεί δυνάμει της προσήκουσας νομικής βάσεως.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.»